

NGTT

Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács

Készítette: NGTT Titkársága

ÖSSZEFOGLALÓ az NGTT 2019. december 6-i plenáris üléséről

Az ülés ideje: 2019. december 6. péntek, 9.30 óra
Az ülés helyszíne: Miniszterelnökség, 1055 Budapest, Kossuth-tér 2-4.
földszinti nagy konferenciaterem

Előadó: Marczinkó Zoltán István munkaerőpiacért és vállalati kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár

Prof. Dr. Báger Gusztáv, soros elnök köszöntötte a résztvevőket, megállapította a határozatképességet és ismertette a napirendi pontokat, melyeket a Tanács egyhangúlag elfogadott.

Elnök úr az első napirend pont keretében ismertette az NGTT 2020. évi munkatervét, valamint az SZMSZ-módosítási javaslatot munkacsoportok létrehozása végett. Az NGTT-ről szóló törvény értelmében a Tanács keretén belül állandó munkacsoportok működhetnek vagy meghatározott feladattal megbízott, eseti szakmai munkacsoportok jöhetnek létre. A Tanács egyhangúlag elfogadta az eseti Egészségügyi, Szociális és Népjóléti Munkacsoport felállítását, valamint az SZMSZ kibővítését az állandó Kulturális munkacsoport létrehozásával. A Tanács egyhangúlag megszavazta az NGTT 2020. évi munkatervét.

Felkérte Marczinkó Zoltán István munkaerőpiacért és vállalati kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár urat, hogy tartsa meg előadását „*Konzultáció a minimálberről és garantált bérminimumról*” címmel.

Marczinkó Zoltán István helyettes államtitkár úr köszöntötte a Tanács tagjait és áttekintéssel kezdte előadását. Legutóbb 2018. december 30-án, azt megelőzően 2016. november 24-én született egyezség. 2016-ban egy 2 évre szóló megállapodás született. 2018 végén nehézkesen haladtak a tárgyalások, a Kormány moderáló szerepet vállalt csak, illetve jogszabályi felhatalmazás alapján, ha nem lett volna megállapodás, a Kormány feladata lett volna, hogy kihirdessen egy bérminimumot és egy garantált minimálbért. Az utolsó pillanatban, december 30-án sikerült megállapodni 2019-2020 vonatkozásában, miszerint 8%-8%-os emelés ajánlott.

Eltérően a 2016-ostól, ez a két évre szóló ajánlás nem jelent meg rendeletben, csak a 2019. évre vonatkozóan, ezért van feladata a Kormánynak, hogy a felek megállapodását követően, mindenképpen idén kötelező még egy rendeletet közzétenni. A 2018. évi megállapodást a Magyar Szakszervezeti Szövetség nem írta alá, holott elsődlegesen ők szorgalmazták a tárgyalást. Azzal együtt, hogy a minimálbér és a bérminimum nőtt, a Kormány 6 évre vállalta, hogy a következő években is ütemezetten csökkenti a szociális hozzájárulási adót (legutóbb 2%-2%-kal csökkent). Az aláírt megállapodás szerint 2018-ban azt rögzítették, hogy

amennyiben a 2019-es infláció 2,7%, a GDP-növekedés 3,9%, illetve a termelékenység növekedése 2,9% körül alakul, akkor 2019. július 1-jétől 2%, majd 2020. július 1-jétől további 2% szociális hozzájárulási adócsökkenés valósul meg. Azt is rögzítette a megállapodás, hogy abban az esetben, ha a három mutató bármelyike legalább 1%-kal, vagy a három mutató összesen legalább 2%-kal eltér az előrejelzéstől, a 2020-ra vonatkozó bérmértékek újratárgyalhatóak vagy újratárgyalandóak.

Az előzetes számok azt mutatják, hogy az infláció január-október viszonylatában 3,3% körül alakul, a GDP-növekedés is valószínűleg 4,5-5% körül várható ebben az esztendőben. A termelékenység növekedéséről azonban még nem rendelkezzenek információval. Ha az inflációnál látunk egy 0,6 %-os eltérést, a GDP-növekedésnél pedig egy 0,6-0,8%-os eltérést, akkor a kettő együtt már kiadja azt a bizonyos 1%-ot, tehát mód és lehetőség van arra, hogy ezt a bérmegállapodást újratárgyalja a *(Munkáltatói és a Munkavállalói)* két oldal.

Helyettes államtitkár úr ezután a minimálbér 2010-től történt, 100%-ot meghaladó növekedését mutatta be. A minimálbér 73.500 forintról 149.000 forintra nőtt, a garantált bérminimum pedig 89.500 forintról 195.000 forintra.

A versenyszférában a bruttó keresetek növekedéseinél azt látható, hogy 157%-os volt ez idő alatt a bérnövekedés. Jelenleg az átlagos bér csaknem 360.000 forint. Az átlagos bér növekedése egy év alatt a gazdaság egészét tekintve 10,7%-os volt, a versenyszféra bérnövekedési üteme pedig ezt meghaladva 11,4% volt. Ez azt jelenti, hogy ha 3,3%-os inflációval számolunk, akkor egy kb. 8%-os reálbér-növekedés valósult meg a versenyszférában. Ez nyilván jó hír a Munkavállalói oldalnak, és minden bizonnyal erős kihívásokat jelent a Munkaadók felé.

Az előadó ezt követően a beruházások alakulását tekintette át. 2019-ben az első két negyedévben 4100 milliárdos beruházás valósult meg, ez közel 20%-kal volt magasabb, mint a 2018-as adat, mely a teljes nemzetgazdaságot jelenti. A közszférában a versenyszférával szinte megegyezően 161%-os volt a növekedés 2013 óta. Az eltérés a gazdaságnövekedésre vonatkozóan túl fogja lépni az 1%-ot, így szerencsés lenne megállapodni. Amennyiben nincs megegyezés a felek között, a közeljövőben szükségessé válik egy VKF-ülés összehívása. Abban az esetben, ha nincs megegyezés, a Kormány feladata eldönteni a bérnövekedés mértékét, melyet valószínűleg 8%-ban állapítana meg és rögzítené kormányrendeletben.

Soros elnök úr megköszönte a kormányzati előterjesztést és felkérte az Oldalakat a hozzászólásra.

Az **Egyházi oldal** megköszönte a tájékoztatót és örömeiket fejezték ki, hogy a magyar gazdaság növekszik. Az Oldal bízik benne, hogy a Munkaadói és a Munkavállalói oldal kedvezően tud majd meggyezni. Hozzátette, hogy a V4 országaihoz képest ugyanakkor (ha nem is jelentős mértékben, de) még mindig lemaradásban vagyunk. Az Oldal a szociális ágazatban dolgozókkal van leginkább kapcsolatban, talán ők kapják a legkisebb munkabért. Főként a gyermekvédelem vagy az idősellátás és -gondozás területéről számos intézményvezető számol be, hogy nagy a munkaerőhiány a nagyon alacsony bér miatt. Az Egyházi oldal támogatná a 8%-on túli emelkedést is ezen a területen.

A **Művészeti oldal** örömmel fogadta az emelkedést. Kifejtette, hogy a művészeti terület társadalomra történő hatását tekintve anyagi szempontból nehezen értékelhető. A kiszolgáló terület az alacsony bérek miatt itt is nagyon nehéz helyzetben van (pl. színházak). Az

Akadémia több alkalommal felhívta már a figyelmet arra, hogy e tekintetben szintén minél hamarabbi intézkedésre lenne szükség. A megállapodást támogatja az Oldal, amennyiben hazánk gazdasági állapota javul és bízunk abban, hogy a 8% mérték hamarosan több lesz.

A **Munkaadói oldal** megköszönte az előterjesztést. Visszautalt az egy évvel ezelőtti állapotra, amikor ugyanennek a Tanácsnak a keretei között tárgyalást folytattak a minimálbér és a garantált bérminimum 2019-es helyzetéről, amikor a jelenlévők közül azok, akik a VKF-ben is helyet foglalnak, sikertelen megállapodásról, mitöbb, a megállapodás hiányáról számoltak be. A kialakult helyzetre való tekintettel a Kormány döntésére vártak, azonban a Kormány nem kívánt a szociális partnerek nélkül kötelező béreket kihirdetni, elzárkózott a saját hatáskörű döntéstől. A Pénzügyminisztérium ekkor újabb rendkívüli VKF-egyeztetést kezdeményezett. Először ez egymás közti telefonos és e-mailes egyeztetéssel zajlott informális keretek között, míg december 30-án, vasárnap délelőttre alakult ki egy közös álláspont, mely alapul vette az előzetes, 8%-ról hozott „majdnem” megállapodást. 3 szakszervezeti konföderációból két tag aláírásával végül megszülethetett a megállapodás – a Munkáltatói oldal javaslatára rögtön két évre.

Ennek a megállapodásnak a 7. és 8. pontjába belefoglaltak bizonyos gazdasági mutatókra vonatkozó információkat, amelyekről helyettes államtitkár úr számolt be előadásában. A termelékenység növekedésére vonatkozóan azonban még nem rendelkeztek pontos adattal, ráadásul ebben az esetben minimum 2%-os eltérés szükséges az összes mutató tekintetében, hiszen akkor kerülhet egyáltalán sor a 2020-as évre vonatkozó megállapodásokra. A Munkaadói oldal nem zárkózott el a tárgyalások elől. Helyteleníti továbbá a tartózkodó, moderátori kormányzati magatartást a kialakult helyzetben, hiszen bértárgyalásokon a Kormány aláírója is a megállapodásnak. A 2016-ban aláírt, hatéves bérmegállapítás, annak is a 6. pontjában rögzített évenkénti 2%-os szociális hozzájárulási adócsökkentésre vonatkozó szöveg erősen kifogásolható, megfogalmazása kétes, értelmezése nem egyoldalú. Az Oldal hangsúlyozta, hogy csaknem két éve folyamatosan jelzi a Pénzügyminisztérium felé, hogy fontos lenne a hatéves bérmegállapodás szövegét módosítani úgy, hogy a 2,5%-os csökkentés január 1-jétől történhessen meg és ne csak július elejétől. Ehhez módfelett szükséges a szöveg egyértelműsítése, módosítása, a feltételek könnyítése és áttekinthetősége.

A legutóbbi VKF-ülésen feltett erre vonatkozó kérdésekre sem kapott választ az Oldal. A hatéves bérmegállapodás akkori létrejötte is pengeélen táncolt, ám sikeres létrejöttének pozitív hatásai máig megkérdőjelezhetetlenek, hiszen egyértelműen érezhetőek a gazdaság növekedésén. Számadatokkal bizonyítható, hogy a járulékcsoökkentések ellenére elképesztő bevételnövekedést ér el a költségvetés éppen ennek a szociális hozzájárulási adónak a bevételeiből. Az Oldal nyomatékosan kéri a Kormányt, hogy ezek fényében mutasson hajlandóságot a hatéves bérmegállapodás 6. pontjának értelmezéséről való érdemi tárgyalására és a többi Oldal egyetértése esetén, kéri az Oldalak támogatását a Kormánnyal való érdemi tárgyalás kezdeményezésében.

Szerencsére a magyar gazdaság fejlődése lehetővé tette azt, hogy a korábbi évekhez képest mára a minimálbér és a garantált bérminimum a Magyarországon foglalkoztatott 4,5 millió emberből mindössze kb. 1 milliót érint. Ebből kb. 250 ezer embert a minimálbér javarészt feltételezhetően azért, mert ők „szürke” foglalkoztatásban dolgoznak. Látható a bérek növekedésére vonatkozó, imént hallott adatokból, hogy a piac jól reagál a gazdasági szituációkra. Mindazokon a helyeken, ahol teljesítmény van a bér mögött, főként ott, ahol jelentős a munkaerőhiány, a piac magasabb bérek fizetésével reagál. Az adatokból látszik, hogy a dolgozók kb. 1/4-e foglalkoztatott a kötelező bérek mértékén, és a kötelező bérek

emelésének kérdése kapcsán egyre inkább elveszíti ez a két bérelem a jelentőségét. Tehát ahol mód van rá és tudnak, ott úgyszólván többet adnak, viszont van a magyar nemzetgazdaságnak néhány olyan ágazata, ahol a mostanra megemelt bérek kifizetése nagyon komoly gazdasági erőfeszítéseket okoz a vállalkozások számára. Ez főként a 2000 alatti lélekszámú településekre vonatkozik, ezeken a területeken a béremelés a vállalkozások tönkremenetelét okozná. Felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy a még működő vállalkozások egy erőltetett további béremelés hatására tönkremenhetnek. Szerintük a nemzetgazdasági ágazatok közül az érintett 1 millió ember leginkább az élelmiszeriparban, a mezőgazdaságban, az építőiparban, a kereskedelemben és a vendéglátásban tevékenykedik. Ezekben az ágazatokban, főként a két utolsóban egy további emelés komoly következményekkel járna. Ha mégsem születne eredményes megállapodás a VKF keretein belül, akkor sem áll fenn olyan nagy veszélyhelyzet, mint legutóbb, mivel a megállapodást két évre kötötték.

Ezután a VOSZ főtitkára egészítette ki az elhangzottakat. Összegzésképp kifejtette, hogy mind a Munkaadói, mind a Munkavállalói oldal abban érdekelt, hogy a bérek növekedjenek. A bérszínvonal azonban nem döntés kérdése, hanem alapvetően a piaci szempontoknak kell érvényesülniük, valamint figyelembe kell venni az érintetteket is. A minimális bértételek 800.000 – 900.000 embert biztosan közvetlenül érintenek, de érdemes figyelemmel kísérni a bértorlódás hatásait, ami további milliókat érint majd. A minimálbér továbbá sok más szociális juttatással kapcsolatban is viszonyítási pont, ezért felelős döntéshozatal indokolt.

A jövő évre megállapítottak szerinti 8%-os béremeléssel kalkulálva, a tulajdonosi kör szerint a többségi magyar magántulajdonú cégeknek 90%-a érintett, tehát az összes érintett munkavállaló 90%-a magyar magántulajdonú cégeknél foglalkoztatott. A létszámkategória szerinti kalkuláció kimutatta, hogy a kis- és középvállalkozói szektorban dolgozók 3/4-ét érinti a változás és csak további 1/4-ét érinti a nagy- és multinacionális vállalatoknál. A magyar termelékenység az elmúlt nyolc évben 12-13%-kal növekedett, főként a kkv-k (*kis- és középvállalkozók*) esetében. A mikrovállalati termelékenység a fele a nagyvállalati termelékenységnek. Tulajdonos szerint vizsgálva a külföldi tulajdonú vállalatok termelékenysége jelen helyzetben duplája a magyarokénak.

Összefoglalójában a felszólaló hangsúlyozta, hogy a minimális bértételek, a bértorlódás és a bérszínvonal rohamos növekedése elsősorban tipikusan a magyar magántulajdonú kis- és középvállalkozókat érinti.

A **Civil oldal** álláspontjában azt tolmácsolta, hogy az oldal jóval kevesebb rálátással bír a kétoldali bérmegállapodásokat illetően, valamint a részletes érdekek ismeretének viszonylatában. Hangsúlyozták ugyanakkor, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum kérdése valóban egyfajta viszonyítási pont az össz- és általános bérhelyzet vonatkozásában is. Az Oldal ennek a 4% körüli gazdasági növekedés évenkénti fenntartásában a legérdekeltebb. Nem a maximumok és a minimumok számítanak, hanem az optimumok a legfontosabbak. Magyarország a kitűzött inflációs céloknak nagyon a közelében teljesít, azonban egy túlzott inflációs hatás már túlviheti a számokat a kitűzött értékeken. Úgy kell a minimálbér optimumát meghatározni, hogy az az ágazati túlkapásoknak se lehessen melegágya, és kamarai oldalról se érkezzenek ágazati túlkövetelések. Az Oldal fontosnak tartja, hogy a magyar tulajdonú kis- és középvállalkozásokat egy túlzott bérteher ne nyomhassa össze valamint, hogy a külföldi befektetőknek továbbra is vonzó befektetési célpont maradjon. Fontos továbbá, hogy egy ilyen általános béremelkedés az általános állami szféra terheit is olyan összegekben maximálja csupán, hogy az fenntartható maradjon.

A **Munkavállalói oldal** álláspontja némileg eltér a Helyettes államtitkár úr által elmondottaktól. Azzal a véleménnyel, miszerint minden Magyarországot sújtó gazdasági probléma általános okozói a magas bérek, az Oldal nem ért egyet. Egy egészséges ütemű minimálbér-növekedés arra ösztönzi a többségi magyar tulajdonú kis- és középvállalkozásokat, hogy hatékonyságot növeljen, hiszen ki kell gazdálkodnia azt az adott garantált bérszintet, amit ki kell fizetniük. Jellemzően egy egészséges ütemű bérfelzárkózás fehériti a gazdaságot is. Az Oldal nem csak a bruttó béremelésben érintett, hanem a nettó bérpozíciók is legalább ugyanolyan fontosak. Ennélfogva a Munkavállalói oldal egyetért a Munkáltatói oldal azon felvetésével, miszerint nem szerencsés a bértárgyalásoknál az, ha a kormányzati oldal passzívan rábízta a felekre a megállapodás lehetőségét. A bértárgyalások eredményeképpen ugyan volt egy jelentős szociális hozzájárulási adómérséklés, ugyanez a bérterhek csökkentése esetében a Munkavállalói oldal szempontjából nem valósult meg. Az Oldal szerint érdemes tehát napirenden tartani a következő években, hogy hogyan lehet a munkabérekre rakódó munkavállalói terheket mérsékelni. Kezdeményezi továbbá egy több évre szóló megállapodását a feleknek.

Az Oldal megköszönte az Egyházi és a Művészeti oldal véleményét, hiszen hasonlóan gondolkodik a Munkavállalói oldal is a bérekről. A legkisebb bérek befolyásolják valamennyi egyéb bért. Azokon a helyeken, ahol a Munkavállalói oldal jelen van szakszervezeti értelemben (ami elsődlegesen a nagyobb vállalkozásokat jelenti), ott a szereplők, a munkáltatók „kivárnak”, kiváró álláspontot képviselnek minden bértárgyalási kezdeményezés ellenére. Kivárlják a két éves bérmegállapodás értékelését, elemzését. Az oldalelnök hangsúlyozta, hogy az Oldal a 8% emelésében érdekelt. Álláspontjuk szerint a legkisebb bérek növekedésének el kellene érnie az átlagos bérkiáramlás növekedési ütemét a leszakadás elkerülésének érdekében.

A Munkavállalói Oldal kifejtette, hogy a Munkaadói oldal 2+4 éves, 2016-ban megkötött bér- és szociális hozzájárulási adócsökkentési megállapodásnak a vetítési időszak módosítására és a szoc-ho adó csökkentésének január 1-jére történő módosításítására tett javaslatát a Munkavállalói oldal is támogatta. A megállapodás lehetséges módosításáról történő tárgyalás érdekében már júniusban közösen felkeresték a Kormányzatot. Ilyen módon a Munkavállalói oldal is csatlakozhat a Munkaadói oldal imént megfogalmazott kéréséhez a Tanács felé. Az Oldal fontosnak tartja néhány számadat közlését: mindamellett, hogy dícséretes módon a munkaadói terhek csökkentek az elmúlt években, fontos előrevetíteni, hogy a munkavállalók által fizetett adók és járulékok csökkentésére is komoly szükség lehet annál is inkább, hogy ez terhet venne le a munkaadók válláról is.

Felhívták a Kormányzat képviselőjének is a figyelmét arra, hogy annak ellenére, hogy mind a Munkaadói, mind a Munkavállalói oldal ezt a jelzést már megtette a VKF keretében és az NGTT keretében egyaránt, mégis bekerült a Parlament elé egy olyan jogszabály-modosítási javaslat, amely az egyéni járulékokat összevonta a 18,5%-os járulékcsoportba, azonban csökkentést e járulékok tekintetében nem tartalmaz. Javaslatot tettek a 1,5%-os munkaerőpiaci járulék eltörlésére már 2017-ben, azonban ebben a kérdésben sem sikerült előrelépni, noha a bérek ilyen mértékű emelkedése mellett ez is már komoly nettó keresetnövekedést eredményezett volna a munkavállalók jelentős többségénél. Egy magyar munkavállaló 33,5%-os adót és járulékot fizet a bruttó bére után, míg Csehországban és Szlovákiában ez összességében 12% és 14%, tehát az ottani munkavállalók a bér 2/3-át viszik haza, míg a magyarok a bér nagyjából 1/3-át. Hiába történik a bruttó bérek ilyen mértékű emelése, ha a bérre rakódó egyéni adó- és járulékterhek ilyen magasak maradnak. Így az ország nem tudja leküzdeni azt a hátrányát, ami egyébként a vásárló erő, az ún. „kosár”

vonatkozásában is jelentkezik. E tekintetben Közép-Kelet Európa vonatkozásában jelenleg az utolsó helyen áll Magyarország, így nem tudjuk azokat a pozícióinkat erősíteni, amelyek közvetlenül a munkavállalók és a vásárlók részéről jelentkezne.

Maga a 2019/2020-as bérmegállapodás nem csak a minimálbér és a garantált bérminimum vonatkozásában tartalmaz adatokat, de megfogalmazásra került egy ún. 8%-8%-os bérajánlás is a gazdaság szereplői számára. Szerepel továbbá ebben a megállapodásban egy olyan mondat is, amely felhívja a munkaadók figyelmét arra, hogy lehetőségeik és a munkapiaci helyzet figyelembevételével mindkét évben a lehetséges legmagasabb mértékű bérfejlesztést hajtsák végre a munkavállalók körében. Az Oldal érdekelt a 2020-as évre vonatkozó újratárgyalásban az említett kérelmek kapcsán, hiszen a három makroszám tekintetében 2,6% körüli elmozdulást tapasztalható, ilyen módon pedig a megállapodás a feleket egyébként kötelezi is az újratárgyalásra.

Az Oldal felhívta a figyelmet arra, hogy különös figyelmet érdemel az állami tulajdonban lévő gazdasági társaságoknál foglalkoztatott munkavállalók helyzete, hiszen őket nagyban befolyásolta a korábbi, 2+4 éves megállapodás és a garantált bérminimum megduplázása az elmúlt években. A további 3 éves megállapodás 2019-re vonatkozóan már lejárt, 2020-ra viszont az egyeztetések még – szintén a Kormányzati beavatkozás hiányában – nem történhettek meg. Szükséges tehát a Kormány beavatkozása, szükséges a további forrásbiztosítás az említett társaságok esetében, mert önállóan nem tudják jelenleg kigazdálkodni sem a bérminimum emelését, sem a bértorlódások kezelését. Ugyanakkor érdemes tovább gondolkodni azon, hogy milyen további lépések szükségesek ahhoz, hogy ezek a társaságok a jövőben is aktív piaci résztvevőként talpon maradhassanak.

Megcáfolták az Egyházi oldal azon hozzászólását, miszerint reményeik szerint a minimálbér-emelés és a garantált bérminimum emelése a szociális ágazatban dolgozók részére hoz javulást. Az állam és az önkormányzatok által foglalkoztatott szociális ágazati dolgozók esetében az állam, mint munkáltató nem követi azokat az elveket, amelyeket az itt ülő Munkaadói oldal egyébként követ, ezért jelen pillanatban ezeknek a kollégáknak a bére egy helyben stagnál, a minimálbér emelése túl sokat nem lendít az ő helyzetükön. Nem titok, hogy az egyházi fenntartású intézmények általában mintaadóként tekintenek az állami vagy önkormányzati foglalkoztatási struktúrában lévők bérszínvonalára, és sok esetben ehhez igazítják az alkalmazottak bérét.

Magyarországon az állam, a Kormányzat sok esetben munkaadó is. Valóban nem helyes, sőt, idejétmúlt magatartás, ha a Kormányzat távolmarad a döntéshozataltól és a bértárgyalásokról. Felmerült többször más szakmai körökben is, hogy a Kormányzati oldalnak a közszférában dolgozók (pl. közalkalmazotti bértáblája, vagy a pedagógusok alapjába) bérezésében a legalacsonyabb bérnek a minimálbért kellene megjelölnie, ugyanis jelenleg ez a minimálbér alatt van. Értelemszerűen ezeknek a dolgozóknak a bérfelzárkóztatása meg sem valósulhat addig, amíg az említett helyzeten a Kormány nem változtat. Az Oldal nevében felhívta a Tanács figyelmét továbbá arra, hogy a Munkavállalói oldal célszerűnek tartja, hogy közel tíz év után a magyar Kormányzat erről tárgyalásokat kezdjen.

A továbbiakban a Civil oldal egyik hozzászólását cáfolta meg, miszerint a 2002-es közalkalmazotti béremelés megnyomorította a gazdaságot, azzal érvelve, hogy a szóban forgó emelésnek számos pozitív és negatív hatása volt, mint általában minden gazdasági és bérintézkedésnek. Az Oldal véleménye szerint az eredő sosem pozitív vagy negatív, viszont

az azóta rendelkezésre álló mutatók és tudományos elemzések egyértelműen bizonyítják, hogy ez sem volt egyedi eset.

A **Tudomány oldal** elmondta, hogy mivel tanácsadó szervezetként, nem pedig döntéshozó testületként működik az NGTT, a kérdést a VKF-en a Munkaadói és Munkavállalói oldal, illetve remélhetőleg a Kormány képviselői dönthetik majd el. Ismételten felmerült a gondolat, miszerint a minimálbér és a garantált bérminimum alakulása a különböző csoportokra nagyon különbözően hat, azonban nem készült olyan átfogó hatásvizsgálat, amely ezt a nagyon fontos kérdést egyértelműen eldöntené. A legutóbbi, 2015-ös tárgyaláson, amelyen a jelenlegi napirendi pont témájában tárgyalt a Tanács, egy nagyon részletes bontású adatbázist biztosított a tagoknak a Minisztérium, melyből részletesen vizsgálhatták az érintettek körét. Az Oldal javasolta, hogy a tárgyalások idejére a Minisztérium készítse egy hasonlóan részletes kimutatást, ugyanis ennek hiányában lehetetlen megalapozott véleményt formálni. Az oldalelnök saját nevében felajánlotta, hogy ezt a kimutatást a hiteles adatok rendelkezésre bocsátása esetén elkészíti.

Majd az ülés korábbi felszólalóira utalt, akik körében többször felmerült, hogy a tényleges béremelkedés úgyis nagyobb, mint a minimálbér-emelés, tehát lehetséges lenne a 8%-nál kicsivel nagyobb mértékű emelés. Az Oldal figyelmeztetett, hogy ha eléri a minimálbér emelése az átlagbér-emelkedést, akkor nincs lehetőség bérstruktúrát alakítani. Azon tény figyelembe vételére is intett, hogy a régiós versenytársaknál szintén nagyon magas béremelés zajlik, ráadásul a forint gyengülése a külföldi cégek számára ezt a minimálbér-emelést szinte eliminálja. Korántsem csak a kkv-kről van szó jelen helyzetben, hisz Magyarországon a nagyvállalatok termelése is jóval alacsonyabb, mint a külföldi tulajdonú közepeseké vagy a kicsiké. Alapvetően tehát egy elég súlyos termelékenységi problémáról van szó, amely az összes belföldi tulajdonú céget érinti. Az ülésen már sokat említett megállapodásnak abba a bizonyos 6. pontjába bele van építve a júliusi szoc-ho csökkentés. Indokolt a követelés, hiszen ha a minimálbér január 1-jétől emelkedik, akkor fél évig a Kormány gyarapodik, utána pedig, hogyha csak július 1-jétől emel, gyakorlatilag 0 egyenleggel végez.

Ezt követően **Marczinkó Zoltán helyettes államtitkár úr** reagált az elhangzottakra. Mindenkinek megköszönte a napirendi ponttal összefüggő véleménynyilvánítást és a konstruktív hozzáállást. Maximálisan egyetért a Munkaadói oldal kijelentésével, miszerint nincs olyan megnyilvánulás, ahol a gazdaság növekedése egyik tényezőjeként ne említenék a bérmegállapodás létrejöttének erre gyakorolt hatását. Emellett jónéhány olyan intézkedés történt, amely a gazdaság növekedését és a jelenlegi egészséges állapotát előidézte. Kettőt emelt ki: a jogszabályi környezet alakítása egy nagyon kedvező, befektetésbarát jogszabály, illetve az adózási környezet kialakítása. Ez nyilvánvalóan segített abban, hogy az itt jelenlévő neves és új külföldi cégek bővítették a tevékenységüket. Ugyanide sorolta azt az intézkedéssorozatot, ami a gazdaság fehéritése érdekében hatott, mely mára oda vezetett, hogy az a bizonyos adóék, ami a beszedhető és be nem szedett adó közötti rést képviseli, Magyarországot az EU tagállamai között az első tízbe juttatta a maga 9%-os mértékre való csökkenésével.

Az államigazgatás, azon belül is az adózásért felelős szervezeti egység, azon dolgozik, hogy a meglévő, kedvezményes adózási formákat valamilyen módon felülvizsgálja. Több oldalról érkezett visszajelzés, miszerint a munkáltatók a munkavállalóikat KATÁ-s vállalkozóvá „kényszerítik”, miközben vélhetően ez egy burkolt foglalkoztatás, az adózási tétel alacsonyága miatt. Fontos továbbra is az ellenőrzés, a gazdaság folyamatos fehéritése, mely erősíteni fogja a munkavállalói érdekek érvényesítését is, és nagy valószínűséggel

esélyegyenlőséget ad a vállalkozói oldalon azoknak a cégeknek, akik betartják a jogszabályokat és törvényesen működnek. Véleménye szerint mindenféle megállapodás, még a legrosszabb megállapodás is jobb, mint a bizonytalanság és a kiszámíthatatlanság. Ez a hatéves megállapodás erre jó gyakorlatként szolgált. Az államigazgatás természetesen nyitott az újratárgyalásra. Megjegyzi továbbá, hogy a versenyszféra és a Kormány fórumai folyamatosan zajlanak és ott a Kormány nem kíván beleavatkozni a két fél szerződéses viszonyába, mindazonáltal megteremti azt a környezetet és azokat a jogszabályi feltételeket, amelyek szabályozzák ezt a kérdést. Tehát a Kormány kész és nyitott a tárgyalásra.

A közalkalmazotti bértábla minimálbérhez való igazítására vonatkozó elhangzott kérdés megválaszolását az OKÉT-ra bízta, mint a témában illetékes szerv.

Soros elnök úr zárszóként elmondta, hogy a mérlegeléshez szükséges optimális pozíció kialakításához egyik fontos szempont, hogy a minimálbér-emelés jelentősen emelheti a háztartások fogyasztását, jólétét, ami pozitív hatás. Egy nagyobb méretű minimálbér-emelés ugyanakkor a makrogazdasági stabilitásra, azon belül az inflációra és a folyófizetési mérlegre is kihat, így ezt is figyelembe érdemes venni. Az inflációt különösen a piaci szolgáltatásokon keresztül befolyásolhatja a minimálbér emelése, a fogyasztás importigényén keresztül pedig növelheti a folyófizetési mérleg hiányát is, rontva az ország sérülékenységét.

Hozzátette, hogy a Tanács bízik egy mielőbbi kompromisszumos megoldás kialakításában, mely általános célként biztosítja a gazdaság fenntartható fejlődését, a háztartások jövedelmének növekedését, az életszínvonal javulását, és nem veszélyezteti a gazdaság versenyképességét és sérülékenységét. A Pénzügyminisztérium és a Tanács számításai szerint is 3,9-4%-os termelékenység növekedés várható ebben az évben.

Soros elnök úr megköszönte Helyettes államtitkár úr közreműködését, valamint az Oldalak konstruktív hozzászólásait.

Az Egyebek napirendi pontban egyik Oldal sem kívánt felszólalni, így az ülés zárásaként Elnök úr tájékoztatta a jelenlévőket, hogy a következő soros elnökséget, **2019. december 16-tól a Művészeti Oldal** látja el, és a soros elnöki tisztséget **Dr. Kucsera Tamás Gergely** fogja betölteni.